

Milé čtenářky, vážení čtenáři,
už podruhé jsem tajně i veřejně doufal, že z této stránky k vám promluví („propíše“) někdo jiný. Mezitím náš časopis prožil svůj první rok v nové opatrovnické rodině Mladé fronty. Tím nechci naznačit, že by byl nějak nesvéprávný, ale zatím, ač už dospělý, se neodhodlal vydat svou vlastní cestou. V současné době se zdá, že pro to nemá ani důvod, ani dostatek prostředků v podobě plného kapsáře hodnotných rukopisů, z něhož lze snadno, nikoliv lacino, uspokojit hladové čtenáře. Celkově devatenáctý ročník se potýkal s dosud nepoznanou nedochvilností, způsobenou redakcí nechtěným autorským půstem. Vydání čtvrtého čísla 2013 na soumraku čtvrtletí roku 2014 je nepříjemným důkazem této svébytné časoprostorové smyčky. Naštěstí tyto výlety v čase neodradily (alespoň prozatím) inzerenty a doufejme, že ani čtenáře.

Nový, dvacátý ročník přes vážně míněná novoroční předsevzetí, bohužel, ten předchozí věrně následuje. Redakce by však raději připustila i větší nevěru, než málo nadějně plahočení ve vysychajícím korytu řeky informací z hematologie a transfuzního lékařství. Vyprahlé stránky našeho časopisu žízní po vydatnějším a déletrvajícím dešti odborných textů. Časopis má sloužit členům obou odborných společností, ale to je reálné pouze za jejich podstatného přispění.

Přál bych si, aby letošní úroda rukopisů byla dostatečně pestrá a výživná pro přežití časopisu a dostatečně šťavnatá a chutná pro mlsné neuronové synapse našich čtenářů.

MUDr. Jiří Masopust
vedoucí redaktor